

SMALL BLUES TRAP

Ο Λευτέρης Μπέσιος και ο Παύλος Καραπιπέρης μιλούν στον Σάββα Συνοδινό.

SR Παιδιά καλως ορίσατε στην παρέα του Southernrock . gr

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Καλησπέρα.

ΠΑΥΛΟΣ: Σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση και συγχαρητήρια για την πολύ καλή δουλειά που κάνετε στο site σας. Νομίζω ότι μόνο όταν κάποιος αγαπάει πολύ αυτό που κάνουν δημιουργούν τέτοιου είδους μικρές μουσικές οάσεις στην έρημο της σαβούρας που ζούμε.

SR Ποια ανάγκη ή όνειρο σας έκανε να παίξετε μουσική?

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Αυτό το κάτι παραπάνω που περνάει απ'το μυαλό μας λίγο πριν μας πάρει ο ύπνος.

ΠΑΥΛΟΣ: Νομίζω ότι το να παίξεις μουσική είναι αποτέλεσμα της ανάγκης που έχεις να εξωτερικεύσεις αυτά που σε καίνε. Ο κάθε άνθρωπος έχει την ανάγκη να εκφράσει τα βαθύτερά του συναισθήματα γι' αυτά που παρατηρεί. Ο κόσμος της δημιουργίας είναι μαγικός... εκφράζεις εμπειρίες, σκάβεις μέσα σου αναζητώντας τον εαυτό σου... Νομίζω ότι όσο προσπαθείς να βελτιώσεις τον εαυτό σου, τόσο πιο εύκολα μπορείς να φτάσεις στο στόχο σου. Αν όμως μπορείς να δημιουργείς μαζί με άλλους, τότε φαντάσου τι αμάλγαμα φοβερό βγαίνει!

SR : Πρώτα φίλοι και μετά μέλη του group ?

ΠΑΥΛΟΣ: Ναι, έχουμε την τύχη να 'μαστε πρώτα φίλοι και μετά μέλη της μπάντας. Βοηθάει πολύ, πιστέψτε με!

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Βεβαίως. Αν δεν ήμασταν φίλοι δεν θα υπήρχε αυτή η μπάντα. Οι μουσικοί μας προσανατολισμοί είναι διαφορετικοί, κατά συνέπεια το πιο δυνατό που μας ενώνει είναι η φιλία.

SR : Το πρώτο άκουσμα ήταν απο Blues ή απο κάποιο άλλο είδος?

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Όχι, τα πρώτα ακούσματά μου δεν ήταν blues . Ξεκινώντας απ'τον σταθμό του rock n ' roll και γυρνώντας στις μουσικές του κόσμου κατέληξα στον τερματικό σταθμό των

blues ...και ίσως πάλι απ'την αρχή...

ΠΑΥΛΟΣ: Εγώ προσωπικά ανακάλυψα τα blues όταν έψαξα τη ρίζα της rock μουσικής. Είναι λογικό τα πρώτα ακούσματά μας -εφόσον γεννηθήκαμε σ'αυτή τη χώρα- να είναι η παραδοσιακή μουσική και τα ρεμπέτικα. Από 'κει και πέρα ο κάθε ένας από μας κουβαλάει μέσα του αρκετά μουσικά ακούσματα απ' το ευρύ φάσμα του rock τα οποία βρίσκουν κοινή συνιστώσα στα blues .

SR : Το όνομα Small Blues Trap πως το επιλέξατε, έχει κάποια ιδιαίτερη σημειολογία για εσας?

ΠΑΥΛΟΣ: BLUES γιατί αυτή είναι η μουσική που αποτελεί τη βάση μας και το καταφύγιό μας, TRAP γιατί όποιος ανακαλύπτει τα blues «παγιδεύεται» σε έναν μαγικό και πανέμορφο κόσμο πλυμμουρισμένο από συναισθήματα, SMALL γιατί ποτέ δεν αισθανθήκαμε big , είναι πιο όμορφο και γλυκό να βλέπεις το συγκρότημα σαν μια μικρή παρέα με κοινό στόχο...

SR :Πως βλέπετε την Ελληνική blues – rock σκηνή σήμερα?

ΠΑΥΛΟΣ: Νομίζω ότι υπάρχουν αρκετά αξιόλογα συγκροτήματα στο χώρο. Το κοινό -περνώντας βέβαια και την οικονομική κρίση που βιώνουμε όλοι μας στις μέρες μας- έχει μειωθεί σε σχέση με προηγούμενα χρόνια, αλλά υπάρχουν ακροατές στην Ελλάδα που είναι αφοσιωμένοι στα blues. Σημαντικό πάντως είναι να δίνεται η ευκαιρία στις blues μπάντες να «στεγαστούν» κάπου για να παρουσιάσουν τη μουσική τους, δηλαδή να υπάρχει και το ανάλογο ενδιαφέρον απ' τις μουσικές σκηνές.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Πιστεύω ότι δεν υπάρχει η λάμψη των δύο προηγούμενων δεκαετιών και είναι κρίμα να συμβαίνει αυτό απ'τη στιγμή που υπάρχουν αρκετοί μουσικοί που ασχολούνται με το είδος. Εδώ ζητάμε τη βοήθεια του κοινού...

SR : Το Blues σαν είδος μουσικής διακρίνεται για τα ιδιαίτερα ευαίσθητα κοινωνικά χαρακτηριστικά που εκφράζονται και απο τους στίχους αλλά και το feeling μέσα απο το παίξιμό τους.Πόσο δύσκολο η εύκολο είναι να παίξει κάποιος σωστά Blues ?

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Δεν υπάρχει σωστό ή λάθος όσον αφορά τη μουσική, πόσο μάλλον όταν μιλάμε για «μουσικές της ψυχής.»

ΠΑΥΛΟΣ: Να σου πώ την αλήθεια δεν γνωρίζω καν ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος παίξιμο των blues . Έχει λεχθεί ότι σε όλες τις λαϊκές τέχνες αυτό που διακρίνει τον επιτυχημένο καλλιτέχνη είναι πιο πολύ η προσωπικότητα και όχι τόσο η σχέση του με τη μουσική. Αυτό σημαίνει ότι ένας ευαίσθητος μουσικός των blues δεν θα μένει στα τετριμμένα, θα ξεφύγει... Όταν γίνει αυτό, τότε ερμηνεύεις και παίζεις τη μουσική αυτή με τον δικό σου τρόπο -διατηρώντας βέβαια τον σεβασμό προς τους «μεγάλους» του είδους που σε δίδαξαν και συνεχίζουν(με τις καταγραφές που έχουν κάνει και τους μουσικούς τρόπους

τους) να σε διδάσκουν-. Η ειρωνεία που υπάρχει στα blues ρίχνει μια σφαλιάρα στη μελαγχολία, είναι πίκρα και ελπίδα μαζί και όλα αυτά βγαλμένα με μια ντομπροσύνη.

SR :Με αφετηρία την επαρχία, ποιά είναι η μεγαλύτερη διαφορά απο την Αθηνά?

ΠΑΥΛΟΣ: Απλά πιστεύω ότι στην επαρχία υπάρχει πιο ανθρώπινος ρυθμός ζωής σε σχέση με την Αθήνα.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Το tempo στον μετρονόμο μας είναι πιο αργό...

SR :Ποιό live σας έχει μείνει στην μνήμη και γιατί?

ΠΑΥΛΟΣ: Το πρώτο μας live , στο “ Cafe Americain ” στη Θεσσαλονίκη, με τους Blues Wire . Ο Ηλίας ο Ζάϊκος και η παρέα του έβαλαν τις βάσεις απ’ τις αρχές της δεκαετίας του ’80 για τη δημιουργία της εγχώριας blues σκηνής, δίνοντας σε αρκετό κόσμο το άρωμα του μαγικού κόσμου των blues . Θα τους ευχαριστούμε πάντα γι’αυτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Συμφωνώ.

SR : Η αλλαγή στον drummer πόσο ρόλο έπαιξε στην πορεία του group ?

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Άλλος drummer , άλλος ήχος. Rhythm section σε διαφορετικά μονοπάτια.

ΠΑΥΛΟΣ: Ο κάθε μουσικός βάζει την προσωπική του πινελιά μέσα σε ένα συγκρότημα. Οι Small Blues Trap ξεκίνησαν χωρίς drummer , απ’το 2005 ήταν ο Γιώργος Πούλος τον οποίο αντικατέστησε ο Στάθης Ευαγγελίου στις αρχές του 2007. Είναι τρεις διαφορετικές συνθέσεις αλλά της ίδιας οικογένειας και πιστεύω ότι κάθε μία «κάτι έχει να πεί».

SR : Στον μουσικό διαγωνισμό του περιοδικού ” Virtual Studio ” με τα τραγούδια ” They Say I Sing Like Wolf ” και ” Three Lies ” κερδίσατε το πρώτο βραβείο.Τι σημαίνει αυτό για εσας?

ΠΑΥΛΟΣ: Η συγκεκριμένη διάκριση και οι καλές κριτικές του τύπου όσον αφορά τη δουλειά μας, μας ευχαριστούν, αλλά δεν σημαίνουν και τίποτα το ιδιαίτερο. Πρέπει να μένεις προσγειωμένος και να προσπαθείς να γίνεσαι καλύτερος σ’αυτό που κάνεις, αν θέλεις να δημιουργήσεις μελλοντικά κάτι το αξιόλογο.

SR : Πρώτα το ” Our Trap ” και αργότερα το “ Crossroad ritual ”. Πόσο δύσκολο ήταν να γίνουν αυτές οι δισκογραφίες?

ΠΑΥΛΟΣ: Πρώτα απ’ όλα να σας πώ ότι οι συγκεκριμένες ηχογραφήσεις έγιναν σε home studio . Προσπαθήσαμε με τα λίγα μηχανήματα που διαθέτουμε να φτιάξουμε έναν ήχο που να μας ικανοποιεί. Από ‘κεί και πέρα τα ακούσματα και οι μουσικές επιρροές όλων μας συναντώνται και πατώντας σε ένα blues υπόβαθρο δίνουν το χρώμα των συγκεκριμένων

τραγουδιών. Υπήρχε βέβαια καλή παρέα, άφθονη ποσότητα αλκοόλ και χρειάστηκαν αρκετά ξενύχτια.

Να σας πώ ότι το “ Our Trap ” υπάρχει στο επίσημο site μας και όποιος ενδιαφέρεται μπορεί να το κατεβάσει σε μορφή mp 3, ενώ το “ Crossroad Ritual ” διανέμεται απ’ την Anazitisi Records .

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Αντιγράφω κάτι απ’ την απάντηση του Παύλου: «Υπήρχε καλή παρέα, άφθονη ποσότητα αλκοόλ και χρειάστηκαν αρκετά ξενύχτια.»

SR :Τι λείπει από την επαρχία για τα Ελληνικά group ?

ΠΑΥΛΟΣ: ...μαγαζιά τα οποία διοργανώνουν συναυλίες, μαγαζιά με μουσικά όργανα, μουσική παιδεία...πάρα πολλά πράγματα... αλλά ας μη μιλήσουμε τώρα για παιδεία γενικά γιατί είναι ένα μεγάλο θέμα. Πιστεύω όμως ότι το κακό είναι γενικό -οι μικρές πόλεις και τα χωριά είναι μικρογραφίες των μεγάλων πόλεων- απλά στις πιο μικρές κοινωνίες διακρίνεται πιο εύκολα. Δυστηχώς η σαβούρα και η κακογουστία έχει επικρατήσει στη σημερινή εποχή...

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Γνωρίζετε την παροιμία: «Πρώτος στο χωριό, τελευταίος στην πόλη» ? Ε, εμείς δεν είμαστε ούτε πρώτοι στο χωριό.

SR :Με ποιον καλλιτέχνη θα θέλατε να κάνετε ένα live μαζί?

ΠΑΥΛΟΣ: Με όλους εκείνους που είναι «προσγειωμένοι» και αληθινοί... Άν ο άλλος «το παίζει» μέγας και τρανός -έστω κι αν είναι- δε θα με ενδιέφερε ποτέ να παίξω μαζί του μουσική.

SR :Πόσο κοντά βρίσκονται τα μουσικά είδη Southern rock και blues ?

ΠΑΥΛΟΣ : Αρκεί να σας αναφέρω ένα album(Allman Brothers-Live at Fillmore East) στο οποίο οι Allman Brothers διασκευάζουν μεταξύ άλλων – και μάλιστα με υπέροχα παιξίματα και feelin’- κλασικά blues τραγούδια . (το “Statesboro Blues” του Blind Willie McTell , το “ Done Somebody Wrong” του Elmore James , το “ Stormy Monday” του T – Bone Walker ...) Ο κιθαρίστας Duane Allman απ ’ το Nashville του Tennessee έχει συνεργαστεί μεταξύ άλλων με τους Otis Rush , Eric Clapton , King Curtis , Aretha Franklin , Wilson Pickett κ . α (πάντα κοντά στα blues , στο rhythm & blues , στη soul και στη jazz)

SR :Και αφού σας πω ένα θερμό ευχαριστώ, πείτε μου ποια πράγματα θα δούμε απο εσάς?

ΠΑΥΛΟΣ: Κατ’ αρχήν να σας ενημερώσω ότι τον Σεπτέμβρη που μας πέρασε κυκλοφόρησε ένα cd -συλλογή με ελληνικές μπάντες που κινούνται γύρω απ’τα blues (ονομάζεται “ MAGIC BUS SESSIONS ”) στο οποίο συμμετέχουμε διασκευάζοντας 3 αγαπημένα μας τραγούδια.

Αυτό το χρονικό διάστημα ηχογραφούμε καινούρια τραγούδια και πιστεύω ότι μέσα στο 2009 θα έχουμε κάποιο νέο album .

Κατα τ' άλλα συνεχίζουμε να κάνουμε ζωντανές εμφανίσεις παίζοντας τη μουσική που αγαπάμε. Αυτό και μόνο μας αρκεί. Χωρίς να έχουμε κανένα οικονομικό συμφέρον -εφόσον πολλές φορές στα live τα έξοδά μας είναι περισσότερα απ'τα έσοδα- κερδίζουμε εμπειρίες και ερχόμαστε σ'επαφή με ανθρώπους.

Σας ευχαριστούμε πολύ για το ενδιαφέρον και σας ευχόμαστε καλή συνέχεια στην όμορφη δουλειά σας.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Ευχαριστούμε.

http://southernrock.gr/cms/index.php?option=com_content&task=view&id=589&Itemid=81